

Traga junske!

Pisem Ti, kerimamni ravno si 5 celih krajcarjev na razpolago. To bo za marko. Naznamim T. ob enem, da sem bil sinoči na koncertu Ondrickovem in sem pričakoval tudi koga izmed vas v Ljubljano. Pa ni nič. Razočaran sem bil izobčeno. Vsem Ondricku od las do prstov nisem videl drugega, ko tehniko in posevija. O človeku, individualno, ki bi prevajal, pa se umetnosti ustvarjal pod nami veličastne, velike mojstre, ne duha, ne sluha! To je pač: "nigje ni". Bilo u mi je v vsaj lepi znanosti, tudi nisi, tudi katorikali. Povsod trba iškati ilavka, individualno, kos vesolstva, umirjenega in jasnega kot je vse, kar je pravega, kot je cela natura, od jedrja bilke pa do največjastnejših ujetih oblik! Taka mora biti umetnost! Pod vsem treba jasnosti, da ne govorimo najprej o resnični zmožnosti in pa o razpoložljivosti, ki so predpogoj vsake umetnosti in vsakega ustvarjanja v obče. Kako naj molči človek Boga, če ga nisi ne pozna, kako naj kaže, če nisi sam ni našel in kate naj svetli, če je v njegovem semenu seme ko v njegovem rožu? To povzročam pred vsem, kar je potrebna jasnosti. Nadaje zahtovam, da mora biti umetnost iskrena, t.j. zgovorna, da govori z njo in v njej vsa pesniškova duša, ko je vili k temu veličastvo spoznanja same, ne pa da je navadna prostulčka, ki se prada in izgovarja paltlost. Veliki umetniki morajo biti sami veliki umetniki! Drugače nič mogoče ni. Leveda jaz se trudim o tem, da ti pisar morali pisati o samih dogmeh etc., ampak de so polni Boga, ki napolnuje vse, kar je pravega in jasnega - ki ni nič drugega ko malik, ki ga obhajamo in je moramo obhajati vsi najbolj - t.j. življenje! Zdravo in krepko življenje, polnojasnosti, resničnosti, km' in umila. To je Ti pisem kar tako in ko me že dolgo časa ne slišimo, te misli.

Nadaje Ti pisem danes tudi zato, ko je mogoče, da tu je jedrje moje znanje kaj razjelo, ti pa si pred vsem neimerna in zopet neimerna kot so vse ženske sploh in zahtevaj iskreno da ti Ti samo laška in laška kakor vsake ženske v Kristusu. Neimernost je največji sploh najmočnejša lastnost, ki je ženske premosti, to je zato da nas uboga ljudi se bolj obije in mohte tr nam lajate in se delate mične, kakor ti vsi imate v sebi ono, česar išče človek od žibeli do groba, da pa ja zato le se vrniti in krutiže varate ... To je ne govorim o Tebi, ampak o tvojih soti s obče in sem prepričan o tem. Nadaje Ti tudi govorim, da mi tvoj zadržaj pesni ne moreti

uzejati popolnoma nič, pa da sploh nikdar ne bi dospela do nikakega
prijatelja, srčnega zaupavca, pa če napraviti si želiš kakšne verzije.
Prosim te najprej: prijdi vase, pridi do jasnosti, potem pa šle potkam.
Ve ženske imate hčer veliko srce, samo nestalo in tako motno je,
da človek ne more videti, kaj je v njem. Pa Bog že ve kaj dela!
Tudi ti izgubil o teli je zdavnaj vse veselje, da nisim tval prijel
otrocijske pesni, ki se mi zdijo nekaj najlepšega, kar sploh zamore
ustvariti žensko srce! Njegovostem pa sem tudi sramim uboj, pa
ti z mnogimi kaj drugim. Zolaj pa: zaboti mi!
jo klanjam se ti o pas,
Zamori ali pa opusti mi!

Popravljeno

J. J. J.

b